

A woman with dark, wavy hair, wearing a white short-sleeved dress with a red and green floral pattern and light-colored shorts, is standing on wet, brownish rocks at the edge of the sea. She is leaning forward, looking down at the water. The sea is a deep blue-green color, and the sky is a pale blue. The overall scene is a serene coastal setting.

Marjo Lehikoinen

Turva Jumalassa

Marjo Lehtikoinen

Turva Jumalassa

© 2022 Lehtikoinen, Marjo

Kirjan kuvat: Kuvaajina ovat toimineet kirjoittajan lisäksi omat perheenjäsenet ja muutama läheinen ystävä. Kaikilta kirjan kuvissa tunnistettavasti esiintyviltä henkilöltä on kuviin julkaisulupa.

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-6545-6

LUKIJALLE

*Pienestä lumihiutaleesta
alkoi suuri myrsky.
Se peitti alleen kaiken mikä oli elävää.
Maa oli kuin kuollut,
kunnes tuli kevät
ja sulatti lumen ja jään.
Kuin salaa aurinko sai
niityn taas viheriöimään.
Se viheriöi ja tuleentui,
kunnes tuli syksy ja
viljaa ryhdyttiin korjaamaan talteen.*

Turva Jumalassa -kirja sai alkunsa polttavasta kirjoittamisen tarpeesta. Kun kova kirjoitustarve lopulta loppui, tuli palava tarve saattaa tarina julkaistavaan muotoon. Ensimmäinen kirjaversio julkaistiin äitienpäivänä 2012. Kymmenen vuotta myöhemmin valmistui tämä uudistettu teos - vakallinen sanansiemeniä, valikoituja Jumalan rakkauden kulta-jyviä. Kiitos rakas perhe, sukulaiset ja ystävät jokaisesta rukouksesta ja antamastanne tuesta, avusta ja rohkaisusta! Ja Abba Isä rakas! Kiitos elämän lahjasta, armosta, johdatuksesta ja kirjaan saamistani sanoista.

Melko pitkä ja kivuliaskin kirjansynnytyksen prosessi teki hyvää minulle. Toivon kirjani välittävän tuota samaa hyvää nyt myös Sinulle. Jotta toiveeni voisi toteutua, pyydän lukemaan tarinaani kaikessa rauhassa. Siunattuja lukuhetkiä! Buon appetito!

Tampereella 10.5.2022, päivänä, jolloin minusta tuli mumma <3

*"Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt;
riemuitkaamme ja iloitkaamme siitä."*

Psalmi 118:24

Rakkandella Marjo

Turva Jumalassa

Jumala rakastaa sinua, luki pienen keltakantisen vihkosen etusivulla. Vihkonen ojennettiin käteeni useita vuosia sitten. Lausuin pitkältä tuntuneen hiljaisuuden jälkeen kauniisti sanan kiitos ja aloin selailla sivuja hämmentyneenä.

Silmiini osuivat sanat tie, totuus, elämä, synty, synninsovitus, helvetti, taivas, sydämenovi – Joh.3:16 ja Jeesus. Olin sillä hetkellä täysin sanaton ja todella vaivaantunut.

En tiennyt, mitä tuossa tilanteessa olisi kuulunut sanoa. Jotakin aiheeseen viittaavaa koitin kuitenkin sopertaa samalla, kun sujautin lehtisen käsilaukkuuni kaikkien muitten tarpeellisten tavaroitteni sekaan.

Traktaatti hautautui laukkuni pohjalle, mutta lukemani sanat eivät. Ne elivät sisimmässäni ja saivat miettimään monia asioita. Ensimmäiseksi mietin ja ihmettelin, *miksi* työkaverini ojensi käteeni kyseisen vihkosen. Hänhän tiesi minun uskovan Jumalaan.

Olin lapsesta saakka uskonut Jumalaan, eikä Jeesuskaan minulle täysin tuntematon ollut. Kuuluin kirkkoon, siihen, jonka yhteyteen minut oli kasteen kautta lapsena liitetty. Olin käynyt rippikoulun ja kaiken tämän lisäksi lauloin seurakunnan kamarikuorossa. Omasta mielestäni kaikki elämän tärkeimmät asiat olivat kohdallaan. Tiesin toimineeni joskus väärin, tehneeni samoja pahoja tekoja kuin muutkin, rikkoneeni kymmentä käskyä, mutta uskoin Jumalan antavan kaikki synnit anteeksi - myös minulle. Minusta työkaverini kantoa aivan turhaan huolta iankaikkisuusasioistani. Sitä paitsi, kuolema ei sillä hetkellä tuntunut ollenkaan ajankohtaiselta asialta. Olin täynnä elämää. Odotin kolmatta lastani.

Perheidylli kukoisti. Asuin puolisoni ja lastemme kanssa tyytyväisenä uudehkossa omakotitalossa. Olin onneni kukkuloilla. Kävin työssä ja harrastin, kunnes perheemme kasvoi yhdellä lapsella.

PERHEIDYLLI

*Ilman isää ei ole äitiä eikä ilman äitiä ole isää,
mutta ilman lasta ei ole kumpaakaan.
Lapsi tekee miehestä isän ja naisesta äidin.
Yhdessä he muodostavat perheen.*

Vaikeuksien kautta syntyi suloinen tuuheatukkainen tyttövauva. Lapsen sydänäänät lakkasivat kuulumasta synnytyksen alkuhetkillä ja päädyimme äkisti leikkaussaliin. Hätäsektio sujui hyvin, mutta sain sen yhteydessä kovan paniikin. Paniikki ei johtunut leikkauksesta eikä kuulumattomista sydänäänistä, vaan siitä, kun tohtori tahtoi varmistaa, etten lääkärin vaimona tuntisi kipua. En tuntenut. Sain erityisen tehokkaan puudutuksen. Olin kaulaan asti tunnoton.

Pelkäsin saavani liian vähän happea, koska en puutuneena tuntenut lainkaan hengitystäni. Etusormeen kiinnitetty laite, kuin hellästi nipistävä pyykkipoika, mittasi hapetustani ja ilmoitti kaiken olevan kohdallaan. Yritin rauhoittaa itseäni kuulemieni hapetusarvojen avulla, mutta pelkät numerot eivät riittäneet rauhoittamaan mieltäni. Pelosta vapi-seva leikkauspöydällä makaava vaimo kaipasi puolison rauhoittavaa läsnäoloa ja sai sen golf-keskusteluiden lomassa!

Lapsi selvisi äidin masusta maailmaan, mutta hänen sydämensä todettiin lyövän epätasaisesti.

Vastasyntynyt tyttövauva siirrettiin äidin rinnalta tehotarkkailuun. Kolmen vuorokauden jälkeen sydän alkoi lyödä, lääkärin sanoja lainaten, tasaisesti kuin sveitsiläinen kello. Lastenlääkäri kertoi niin käyvän aina joskus. Olin onnellinen, kun juuri meidän lapsemme kohdalla kävi niin. Pääsin kotiin muutaman päivän kuluttua pieni vaaleanpunainen nyytti kainalossani.

Nautin vauva-ajasta täysin rinnoin elämäni ensimmäistä kertaa, sillä ensimmäisen lapsen syntymän aikaan olin vaarassa menettää oman äitini. Se loi luonnollisesti suuren varjon äitiyden ensionneen. Toista vauvariemua himmensivät syntyneen lapsen astma, allergiat, itkut, kutina, vanhemman lapsen mustasukkaisuus ja jatkuvat yövalvomiset. Ne kulluttivat voimiani niin paljon, etten yksinkertaisesti pystynyt iloitsemaan kahdesta alle kaksivuotiaasta lapsesta.

Tein puoliunessa uskollisesti kaikki päivittäiset rutiinit ja huokaisin helpotuksesta, kun minua pyydettiin palaamaan töihin päiväkotii ennen vanhempainloma-ajan päättymistä. Kolmannen lapsen kohdalla kaikki tuntui olevan toisin. Nautin kotiäitiydestä suunnattomasti.

Päiväni kuluivat leppoisasti, niin leppoisasti kuin kolmen pienen lapsen kanssa voi sujua. Elin vaaleanpunaista ja pullantuoksuista kotiäidin unelmaa – aikansa.

Vaaleanpunaista pullaunelmaa kesti niin kauan kuin jaksoin pitää sitä yllä. Kun en enää jaksanut leipoa, tuli kotiovelle vastaan tuoreen pul-lantuoksun sijaan jotain paljon arkisempaa.

ARJEN SALATTU SULOISUUS

*Kun
lapset metelöivät,
kun maitoa kaatuu matolle,
kun hiekkaa tulee kengistä kilo sisälle,
kun ketsuppipullo putoaa juuri pestylle lattialle,
kun tiskipöytä pursuaa tiskejä ja lapsi huutaa pyyhkimään...
kun sisarusrakkaus voimistuu kilpaa uusimman sovelluksen kanssa
ja paistinpannulle työllä ja tuskalla kerätty ruoka kärähtää loputtoman pyyk-
kirumban vuoksi syömäkelvottomaksi juuri, kun työstä uupunut isi saapuu
kotiin ja kompastuu eteisessä kenkiin ja ovipielessä lojuvaan roskapussiin...*

Arjessa koetellaan kauniit sanat ja hellyyden hetkellä lausutut lupaukset. <3

Pätkittäin nukuttua yötä seurasivat joka päivä samat tutut jutut - pisut, pesut, pukemiset, puuro, ulkoilu tai päiväkerhoon vieminen, lounaan valmistus, kerhosta haku, ruokailu, tiskit, päiväunimaanittelut ja kupil-linen kuumaa kahvia. Kahvitausta sai kaivattua potkua herätysnari-noihin, välipalan laittoon, ulkoiluun, päivällisen keittoon, lasten syöt-tämiseen, tiskaukseen, siivoukseen, pyykkäämiseen, kauppareissuihin ja niiden välissä oleviin imetys- ja tutteli-tuokioihin sekä vaipparalliin. Päivän viimeiseen työrutistukseen, iltapalaan, lelujen keräilyyn, pisulle ja pesulle patistamiseen ja iltarukouksiin sai voiman, kun unelmoi päi-vän päätteeksi kotisohvalla katsotusta amerikkalaisesta "happy end" - elokuvasta.

Turva Jumalassa -kirja

on tavallisen ihmisen kertomus elävästä elämästä.
Kirjoittajan oma henkilökohtainen todistus Jumalan
rakkaudesta ja elämän uskomisesta Isän käteen.
Kirjan tarina ei ole korulauseilla koristeltu pilvilinnastoori,
vaan aito ja rehellinen syviin vesiin sukeltava löytöretki
todellisen elämän ja armon lähteelle.
Sujuva ja helppolukuinen teksti on vahvasti sidottu
Jumalan sanaan ja on turvallista luettavaa jokaiselle.
Kirjan sivuilla nuori pullantuoksuinen äiti kasvaa
tuoreeksi isoäidiksi, jolla on paljon jaettavaa jälkipolville.
Runsas kuvitus tekee lukukokemuksesta elävän ja
monella tavalla nautittavan. Sanaa voi ammentaa
pienissä erissä tai kerralla kauhoen.
Ihan miten kukin haluaa!

Marjo Lehikoinen

on varhaiskasvatuksen ammattilainen, äidillinen
rinnallakulkija ja rukoilija. Hän jakaa elämänsä ahjoissa
siunaantunutta ymmärrystä kanssamatkaajille
rohkeasti ja pohjalaiseen tyyliin sopivan selkeästi.
Ilosanoman kertominen Jeesuksesta on
Marjon sydämen asia!

KOTISIVU:

www.sanansade.fi

9 789528 065456